

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA
ÎNFRICOȘĂTOAREI JUDECĂȚI
(a Lăsatului sec de carne)

SF. MC. CODRAT, CIPRIAN,
DIONISIE ȘI CEI ÎMPREUNĂ CU EI

Dumnezeu nu va judeca numai oamenii, ci va judeca și popoarele. Fiecare neam va merge înaintea lui Dumnezeu la Judecată. Evanghelia ne descoperă că Dumnezeu are alt fel de a categorisi oamenii la Judecată. Nu numai între buni și răi, ci îi va judeca după fapte. Îi descoperă pe cei care sunt binecuvântați și pe cei blestemați.

Ne arată că rugăciunea trebuie însoțită cu milostenia și pocăința trebuie asociată cu îndreptarea. Ne arată care sunt faptele bune pe care trebuie să le facem ca să putem fi socotiți binecuvântați.

În esență, Sfânta Evanghelie ne vorbește despre milostenie sub toate aspectele, faptele milei trupești și faptele milei sufletești. De aceea Biserica întotdeauna a asociat Liturgia cu filantropia, așa cum scrie Sfântul Iustin Martirul și Filosoful la anul 150. Așa cum la anul 450 Sfântul Vasile cel Mare a inițiat cea mai frumoasă filantropie după Liturgie, îngrijindu-se de bătrâni, de văduve, de orfani. Așa cum veacuri de-a rândul Biserica a avut instituții de filantropie pe lângă marile mănăstiri (bolnițe, farmacii), așa cum Bizanțul, avându-l ca model pe împărat, a cercetat veacuri de-a rândul instituțiile de binefaceri, pe care le-a ajutat substanțial.

La fel ca și în neamul nostru, în care au săvârșit multe acte de binefacere instituțiile creștine în timpul dominației musulmane, când voievozii români au donat pentru actele de binefacere organizate de Biserică atât în țară, cât și în marile centre monahale din Sfântul Munte și din lume.

Nu putem trece cu vederea lupta Bisericii ieșită din comunism pentru a-și pune la punct instituțiile filantropice și mai ales lupta Bisericii de a avea

În această duminică, Sfânta Evanghelie ne spune că după judecata particulară, la sfârșitul istoriei vom avea parte de Judecata obștească. Care se numește **Înfricoșătoarea Judecată**. Și aceasta pentru trei motive: pentru persoanele care participă; pentru faptele care se descoperă; pentru sentințele care se emit.

ÎNFRICOȘĂTOAREA JUDECATĂ

slujitori atât în spitale, în cămine și orfeline, cât și în armată.

Apoi lupta purtată de Biserică pentru a-i determina pe oameni să înțeleagă cuvântul lui Dumnezeu spus prin Fiul Său: „milă voiesc, iar nu jertfă”.

Înfricoșătoarea Judecată este actul de dreptate pe care Dumnezeu îl va săvârși când va veni să judece viii și morții. Sentințele sunt veșnice și Dumnezeu va despărți pe unii de alții precum desparte păstorul oile de capre.

Să ne ajute bunul Dumnezeu să auzim cu toții la Judecata de obște sentința: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să măncânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine.” (Matei 25, 34-36) ✦

Părintele Dinu

SFÂNTUL IERARH NICOLAE VELIMIROVICI, NOUL GURĂ DE AUR

Educația sa, începută în sânul familiei, a continuat la Măn. Celie, el urmând apoi cursurile gimnaziului din Valievo. Înzestrat cu o minte iscusită, avea o râvnă neostoită pentru învățătură și rugăciune. După clasa a șasea dă examen la Academia Militară, dar este respins, fiind prea plăpând pentru cariera militară.

Se înscrie la Seminarul „Sf. Sava” din Belgrad, unde este admis. În afară de disciplinele obișnuite, Nicolae a început să studieze cărțile scriitorilor faimoși ai culturii europene. La sfârșitul anilor de seminar și-a susținut lucrarea despre viața și gândirea lui Njegoș (în Măn. Rakovica, 1902), uimindu-i cu cunoștințele sale nu numai pe colegi, dar și pe profesorii și îndrumătorii săi.

Datorită inteligenței și cunoștințelor sale, precum și activităților sale evanghelice, Nicolae este trimis să studieze în străinătate. Aici și-a desăvârșit erudiția. Nicolae a devenit un adevărat spirit renescentist, a cărui erudiție și profunzime de gândire erau recunoscute de toți. În 1908, Nicolae și-a susținut teza de doctorat la Berna, cu tema: „Credința în Învierea lui Hristos ca temelie a dogmelor Bisericii apostolice”. În anul următor, acest geniu autentic și-a pregătit un alt doctorat în filosofie, la Oxford (Anglia), pentru ca în vara aceluiași an să susțină cea de-a doua sa teză de doctorat la Universitatea din Geneva, cu tema: „Filosofia lui Berkeley”.

În 1909, vindecându-se în mod minunat de dizenterie, Nicolae hotărăște să se călugărească. La 20 decembrie 1909, monahul Nicolae este hirotonit preot, iar la scurtă vreme, arhimandrit.

Odată cu începerea Primului Război Mondial, Părintele Nicolae a fost trimis într-o misiune diplomatică oficială în Anglia, pentru de a obține de la guvernul englez un ajutor pentru poporul sârb. În toată această perioadă, el nu și-a încetat activitatea literară și misionară, publicând numeroase articole și tratate teologice, primind și alte titluri onorifice (doctor în teologie la Universitatea din Glasgow, Scoția). Spre sfârșitul verii lui 1915, Sf. Nicolae și-a continuat lucrarea misionară călătorind în Statele Unite. Această călătorie a fost providențială pentru viitorul ierarh: un înger al Domnului i-a apărut în vis și i-a descoperit că, într-o zi, se va întoarce în America și va reorganiza comunitățile ortodoxe sârbe dispersate într-o episcopie sârbă pe pământ american, în deplină comuniune cu Biserica din patria mamă.

Canonizat de Biserica Ortodoxă Sârbă în anul 2003, pomenit pe 18 martie, a fost un episcop care a trăit în sec. XIX-XX. Născut la 23 decembrie 1880, din părinți sârbi binecredincioși, Dragomir și Katarina Velimirovici, în satul Lelici, a fost cel dintâi fiu, urmat de alți opt copii, care au murit cu toții în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

La 12 martie 1919, Sinodul Bisericii Ortodoxe Sârbe îl ridică pe Părintele Nicolae, la numai 39 de ani, la rangul de Episcop al Jicei; iar în 1921 este mutat în Eparhia Ohridei și Bitolei, pentru a ușura unirea dintre Biserica sârbă și cea macedoneană.

Echemat să țină cuvântări în universități și biserici din America, unde a propovăduit Ortodoxia, a strâns fonduri pentru ajutorarea celor loviți de Primul Război Mondial. Înființează o Eparhie Ortodoxă Americană a Bisericii Sârbe. Sf. Nicolae Velimirovici a rămas în amintirea credincioșilor din Statele Unite drept inițiator, susținător și protector al Bisericii Ortodoxe Sârbe din America, profesor la Seminarul „Sf. Sava” din Libertyville (Illinois), decan și rector la Seminarul „Sf. Tihon din Zadonsk” din South Canaan (Pennsylvania) și autor al neprețuitelor Proloage de la Ohrida, publicate în patru volume.

Roadele scrierilor Sf. Nicolae se pot vedea și în viața ucenicilor săi, dintre care cel mai de seamă a fost marele dogmatician aghiograf și teolog sârb, arhimandritul Iustin Popovici, canonizat și el în anul 2010.

Al Doilea Război Mondial îi va aduce noi suferințe și încercări. Luptă împotriva forțelor naziste, atee, care au distrus sănătatea duhovnicească a poporului sârb. În anul 1941, Episcopul Nicolae este arestat, împreună cu Patriarhul său, Gavriil Dojici, în cumplitul lagăr de la Dachau, din Germania. Nu încetează însă să scrie lucrări care sunt ca un jurnal duhovnicesc al anilor de captivitate. În acest înspăimântător lagăr, Episcopul Nicolae a privit neîncetat „Prin fereastra temniței”, la Domnul și Mântuitorul Iisus Hristos, Care i-a dat putere să privească în viitor.

El a prevăzut cel de-Al Doilea Război

Mondial și a înfățișat vizionar armele și metodele folosite. A văzut și a simțit pe pielea sa împlinirea acestor prorocii în mai multe temnițe nemțești, între 1941 și 1945. Maltratările zilnice la care erau supuși întemnițații, spânzurațiile, crematoriile și camerele de gazare de la Dachau erau urmările înspăimântătoare ale culturii europene, dovada până unde poate cădea omul atunci când se îndepărtează de Dumnezeu. Spunea Sf. Nicolae: „**Atâta vreme cât Europa L-a urmat pe Hristos, ca pe «soarele dreptății», și pe sfinții Săi apostoli, mucenici, sfinți și nenumărați drepti, precum și alți oameni care au bineplăcut Lui, Europa a fost ca o piață luminată de sute și mii de lumânări, mari și mici, arzând strălucitor. Totuși, atunci când dorința umană și înțelepciunea omească au bătut ca două vânturi puternice, lumânările au fost stinse și întunericul a pogorât pe pământ...**”.

Episcopul Nicolae Velimirovici a adormit întru Domnul la 18 martie 1956, în timp ce se ruga în chiliea lui modestă de la Seminarul Ortodox „Sf. Tihon” (America). Avea 76 de ani. În anul 1991, moaștele sale au fost aduse acasă și puse spre închinare în mănăstirea ctitorită de el însuși în satul natal, Lelici.

Deși nu este prăznuit în calendarul ortodox în această săptămână, pentru că săptămâna viitoare începe Postul Mare, iar atenția noastră va fi concentrată pe însemnătatea acestei perioade, pe rânduielile și slujbele din această perioadă, am considerat de cuviință să vi-l prezentăm pe acest luminat, curajos și jertfitor ierarh. Să căutăm cuvintele sale, îmbogățindu-ne duhovnicește cu acestea și întărindu-ne în viața mărturisitoare la care suntem azi chemați. ❀

LA MULȚI ANI, PĂRINTELUI DINU POMPILIU!

Eram pe punctul de a uita această aniversare și nu îmi propusesem nici să scriu ceva despre acesta. Cunoșteam bine faptul că nu-și dorește să-și facă cunoscută ziua de naștere, preferând mai degrabă să și-o petreacă simplu între cei din preajmă. Pe de altă parte, deși este de aproape 34 de ani sufletul acestei parohii, contribuind la renașterea ei, prea puțin l-am amintit în această foaie, nepunând niciodată un accent laudativ pe faptele și lucrările sale. Pentru că nu-i place să se vorbească despre persoana sa și pentru că a făcut totul din chemare și din iubire. Cu toate că nimic nu a fost simplu și ușor.

Vom vorbi despre părintele Dinu pentru că suntem datori. Dumnezeu l-a înputernicit cu o putere de muncă extraordinară, cu perseverență, cu darul de a proiecta lucrări și comunități și de a prevedea necesitățile duhovnicești, umane și sociale ale comunității pe care o păstorește.

La ora la care scriem acest articol, oră târzie de sâmbătă seara, nu avem prea mult timp să zăbovim asupra ceea ce a făcut și face părintele, împreună cu preoții coslujitori și cu enoriașii, drept pentru care ne vom rezuma doar la câteva aspecte ale vieții și misiunii sale. Să ne amintim că părintele slujește în parohia noastră din 1 noiembrie 1992.

Despre părintele Dinu putem spune că este ctitorul ultimei biserici a Parohiei Șerban Vodă. Căci ideea, începerea bisericii și finalizarea ei și a așezământului social au durat mai bine de 20 de ani și a implicat o minte limpede și o jertfă totală. Și în această curată dăruire a atras mulțime de oameni care s-au alăturat zidirii bisericii și altor activități ale bisericii.

Părintele Dinu s-a născut pe 14 martie 1958, într-o familie demnă și credincioasă din Negrești, Argeș, fiind primul dintre cei trei copii ai lui Valerian și ai Elenei Dinu.

A urmat școala primară și gimnazială în satul natal, apoi Seminarul Teologic Ortodox din București, de la Mănăstirea Radu Vodă, și din anul 1980, cursurile Institutului Teologic Ortodox de grad universitar din București, pe care îl absolvă în anul 1984 cu lucrarea de licență: „Cunoașterea lui Dumnezeu”. Tot în anul 1980 se căsătorește cu Dinu Lolica, împreună cu care are 3 fete: Emanuela, Elena și Irina, care sunt mândria și bucuria sufletului său. Am privit întotdeauna cu admirație la această familie frumoasă, un exemplu pentru cei căsătoriți pentru

**Joi, 14 martie 2024,
părintele paroh Dinu Pompiliu
împlinește 66 de ani. O viață plină
– cât alții ar fi trăit în trei vieți –
dar care a fost pusă în primul rând
în slujba lui Dumnezeu și apoi
în slujba oamenilor. Cu autentică
discreție și veridică smerenie,
niciodată nu va spune „am făcut –
eu – ceva”, ci întotdeauna
„s-a terminat” cutare sau cutare
lucrare și – invariabil - urmează
alte și alte lucrări pentru
bunul mers al parohiei.**

modul în care s-au susținut permanent în toate momentele grele, doamna preoteasă fiindu-i sprijin necondiționat părintelui în toate acțiunile sale.

În anul 1985, părintele a fost hirotonit preot și numit paroh la parohia Glâmbocelu, comuna Bogați, unde 7 ani a trudit la restaurarea lăcașului de cult.

A studiat mult, urmând aproape simultan cursurile a două școli doctorale, obținând în 2007 titlul de doctor cu distincția „cum laudae” în Filosofie acordat de către Academia Română pentru teza cu tema: „Rațiune, credință și mistică în concepția lui Mircea Florian” și apoi la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității Ovidius din Constanța, titlul de doctor în teologie cu teza: „Răspuns ortodox la provocările postmoderniste” în cadrul Catedrei de Teologie Dogmatică Apologetică.

În anul 2001 părintele Dinu Pompiliu și părintele Alexandru Ristache încep lucrările la Biserica Șerban Vodă din București. În zece ani a fost înălțată, iar în alți șapte a fost pictată și împodobită cu mobilier și obiecte de cult. Din anul 2010 părintele Dinu este numit preot paroh.

După alți ani de multă muncă, lipsuri și mari eforturi, la 24 septembrie 2017, părintele Dinu și enoriașii parohiei se bucură de sfințirea de către PF Patriarh Daniel, cu un sobor de preoți, a celei mai mari și frumoase biserici din sudul Bucureștilor.

Lucrările nu s-au oprit aici, a urmat capela, așezământul social - a cărui piatră de temelie a fost pusă în anul 2010 – cuprinzând grădiniță, cantină socială, cămin de bătrâni și casă de oaspeți.

Între anii 2002 și 2014 părintele Dinu a fost protoiereu la Protoieria III Capitală, unde a reabilitat imobilul Protoieriei din Str. Doamnei nr. 20, a întărit activitatea

filantropică a Centrului Eparhial și viața parohiilor din Protoierie, sprijinindu-i pe preoți în misiunea lor.

Din anul 2000, părintele Dinu a organizat zeci de pelerinaje la Locurile Sfinte, împreună cu preoți și credincioși, mii de pelerini bucurându-se de prilejul de a le fi ghid spiritual pe urmele Mântuitorului. De acolo, sute de pelerini s-au întors luminați și schimbați, simțind în ei lucrarea Duhului Sfânt. Iar în anul 2008, cu binecuvântarea PF Părinte Patriarh Daniel, a înființat Agenția de turism Basilica Travel. În anul 2013 a fost numit Consilier Patriarhal, iar apoi, în anul 2015, a fost transferat la Trinitas TV. Aici i s-a încredințat emisiunea „Misiune și Comuniune”. Peste 60 de filme, realizate într-o perioadă de aproximativ un an, în special în diaspora, acolo unde românii au plecat cu Biserica lor, stau mărturie asupra activității realizate atunci de părintele Dinu.

Mai mult decât toate, preotul Dinu Pompiliu este Părintele parohiei Șerban Vodă, fiind alături de oameni, ascultându-i, ajutându-i, sfătuindu-i, îndrumându-i duhovnicește pe toți. Mulți l-au simțit ca pe un tată. De aceea îl și iubesc: pentru firescul cu care se pune în slujba și ajutorul oamenilor; pentru blândețea și sfatul bun primit la nevoie. Născut pentru a fi preot, a fost și este toate pentru toți și pentru fiecare în parte exact atunci când avem nevoie.

De aceea, de ziua sa să-i adresăm părintelui nostru urarea de „La mulți ani!” și să-i dorim ca Dumnezeu să-i facă viața lungă și roditoare, ca să-și continue încă mulți ani misiunea de păstor de suflete în parohia Șerban Vodă și să fie alături de noi pe drumul greu al vieții și al mântuirii. ✿

Maria Buleu, teolog

NOI HOTĂRĂRI ALE SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Joi, 29 februarie 2024, în Aula Magna „Teotist Patriarhul” din Palatul Patriarhiei, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a avut loc ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Dintre principalele hotărâri ale Sfântului Sinod amintim:

- ❖ declararea anului 2025, în Patriarhia Română, ca Anul omagial al Centenarului Patriarhiei Române și Anul comemorativ al duhovnicilor și mărturisitorilor ortodocși români din secolul al XX-lea;

- ❖ înființarea Episcopiei Ortodoxe Române a Marii Britanii, cu sediul la Londra, pentru cei peste 1 milion de credincioși ortodocși români din această parte a Europei Occidentale.

- ❖ înființarea Episcopiei Ortodoxe Române a Irlandei și Islandei, cu sediul la Dublin.

- ❖ reamintirea poziției Bisericii Ortodoxe Române față de viața politică și campaniile electorale, în contextul anului electoral

2024, în sensul neimplicării Bisericii în politica partinică, deoarece, potrivit articolului 7 alin. 1 din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, cultele recunoscute sunt factori ai păcii sociale și orice atitudine de învrăjpire publică în societate, de partizanat politic, de atac la persoană ori de tensionare a relațiilor cu autoritățile publice sunt contrare misiunii spirituale a Bisericii în societate.

- ❖ aprobarea volumelor pe luna Decembrie și pe luna Ianuarie ale Sinaxarului Sinodal al Bisericii Ortodoxe Române.

- ❖ aprobarea Acatistului Sf. Doctori fără de arginți Cosma și Damian din Asia (1 noiembrie); aprobarea Acatistului Sf. Cuv. Gherasim din Kefalonia (20 octombrie); aprobarea Paraclisul Sf. Doctori fără de arginți Chir și Ioan (31 ianuarie, 28 iunie).

- ❖ organizarea, în perioada 1-31 martie 2024, a unei colecte în Patriarhia Română pentru a ajuta la construirea de locuințe în Armenia destinate refugiaților armeni din

Nagorno-Karabagh.

- ❖ binecuvântarea, încurajarea și susținerea inițiativelor comunităților ortodoxe românești din Ucraina de a reface comuniunea cu Biserica Mamă, Patriarhia Română, prin organizarea lor juridică în structura religioasă numită Biserica Ortodoxă Română din Ucraina.

- ❖ reafirmarea faptului că toți clericii ortodocși români și păstoriții lor din Republica Moldova care revin în Mitropolia Basarabiei sunt clerici canonici și credincioși binecuvântați, iar orice sancțiune disciplinară îndreptată împotriva lor pe motivul apartenenței lor la Biserica Ortodoxă Română este considerată nulă și neavenită, potrivit hotărârii sinodale nr. 8090 din 19 decembrie 1992.

- ❖ aprecierea bogatei activități social-filantropice a Bisericii Ortodoxe Române pe parcursul anului 2023, care a produs efecte pozitive vizibile în societatea românească. *(Din comunicatul Cămariei Sfântului Sinod)* ❖

De ce nu înaintăm duhovnicește?

În pragul Postului Mare, în care ne pregătim de urcușul duhovnicesc spre Înviere, găsim prilej să ne întrebăm care sunt motivele pentru care înaintăm atât de greu duhovnicește. Ne ajută să înțelegem mai bine acest lucru un articol (al lui Sergiu Ciocărlan) apărut în ziarul Lumina, din care vă prezentăm câteva extrase.

«Într-o conferință pastorală de toamnă, din cadrul Protopopiatului Făgăraș, din 26 septembrie 1942, pe tema scăderii natalității, Cuviosul Părinte Arsenie sublinia faptul că degenerarea românilor vine din nesocotirea Tainelor Bisericii, în frunte cu Sfânta Împărtășanie.

Deși au trecut mai bine de opt decenii, situația nu a suferit schimbări considerabile, semn că nu prea luăm aminte la cuvintele povătuitorilor noștri duhovnicești, chiar și atunci când aceștia ne grăiesc cu deplină autoritate duhovnicească. Ca și în acea epocă, unii nu se împărtășesc deloc, iar o parte dintre cei care se împărtășesc nesocotesc cuvintele Sfintei Scripturi, spre osânda trupului și a sufletului (I Corinteni 11, 28-29).

În România ultimelor decenii s-a dat semnalul unei reconsiderări a Sfintelor Taine, în frunte cu Sfânta Împărtășanie. Acolo unde practica deseii împărtășiri s-a ivit ca urmare a lucrării duhovnicești a unui vrednic slujitor al Bisericii, acolo sunt și roade. De obicei, astfel de lucrări lăuntrice sunt restrânse, discrete, fără expunere mediatică. Există însă și locuri în

care deasa împărtășire a căzut destul de repede în manierism. S-a împrumutat forma, mecanismul, în timp ce conținutul duhovnicesc lipsește.

O consecință a înmulțirii acestor „lucrări” lipsite de naturalețe este neorânduiala din care ne vin toate relele, căci pregătirea pentru a primi Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos nu doar cade în plan secund, ci devine cu totul neînțeleasă. De pildă, un preot îmi relata cu durere cazul unui tânăr necununat, care locuiește împreună cu o tânără într-un cămin dintr-un oraș din provincie și care se împărtășește, pretinzând că e normal să primească dezlegare de la duhovnicul său, cu toate că trăiește într-o stare de păcat.

Părintele Cleopa Ilie ne-a arătat calea care ne ferește de neorânduială. Iar calea este cea a deseii spovedanii, a cercetării gândurilor și a împăcării cu toți, a postului și a smereniei inimii, a împlinirii canonului, a dezlegării primite de la duhovnic în vederea împărtășirii. Cu adevărat este nevoie de mare pregătire pentru a intra la Cină cu Hristos Domnul.

Acești doi uriași Părinți duhovnicești de vrednică pomenire, prin povețele lor bine cumpănite în cugetul Bisericii, ne îndeamnă la pocăință, singura cale de creștere a conștiinței în Hristos.

Fie că nu se împărtășesc din nepăsare, fie că se împărtășesc fără cuvenita pregătire, românii atrag degenerarea familiei și a neamului nostru. Domnul așteaptă ca inimile noastre să fie tot timpul pregătite de Cină, iar noi să nu fim nepăsători, ca să nu ne fie mai rău. Părintele Cleopa spre aceasta ne îndeamnă, să nu ne apropiem oricum de această „masă înfricoșătoare și dumnezeiască”, ci cu frică și cutremur, cu conștiință curată și rugăciune.» ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 10-17 MARTIE 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 10.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminică Înfricoșătoarei Judecăți (a Lăsăturii sec de carne) Utrenia, Sfânta Liturghie
	De la 18 ⁰⁰	Întâlnirea de duminică
Miercuri 13.03	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu (zi aliturgică)
Vineri 15.03	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist (zi aliturgică)
Sâmbătă 16.03	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 17.03	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminică Izgonirii lui Adam din Rai (a Lăsăturii sec de brânză) Utrenia, Sfânta Liturghie